

N.F.S. Grundtvig "Til Christne Venner"

Offentliggjort første gang i *Grundtvigs Værker* version 1.13, november 2018

Denne pdf er en læseversion af værket uden kommentarer. Værket findes digitalt med punktkommentarer, indledning, tekstredigering og faksimiler på www.grundtvigsværker.dk

Tekstkilder

A *Førstetrykket*, 1833 (SJ: 517)

Andre udgaver

PS *Poetiske Skrifter* 5

US *Udvalgte Skrifter* 8

VU *Værker i Udvalg* 8

GSV *Grundtvigs Sang-Værk* 3, nr. 120

Teksten er etableret af Stine Holst Petersen

Punktkommentarer, indledning og tekstredigering er skrevet af Stine Holst Petersen, redigeret af Klaus Nielsen og Jon Tafdrup

Tilsyn ved punktkommentarer og indledning dr.theol. h.c. Niels Jørgen Cappelørn

PDF ved Kim Steen Ravn

Copyright: *Grundtvigs Værker* 2024

[A:593]|PS:539|US:5|VU:49

Til Christne Venner.

- ¹ Ved Mid-Aften Dagen hælder,
Og ved Jevndøgns-Tid i Høst
Livets Efteraar sig melder
Vissest med vor egen Røst,
Nævner kun i Klage-Tone
Markens Guld og Skovens Krone!
- ² **[PS:540|US:6]**Dog paa mig ei Straaler blanke
Spillet har med Sommer-Glands,
Født i Høst til Ax at sanke,
Meer end Blomster til en Krands,

Skabt til lønlig kun at gløde
I en sildig Aften-Røde!

3 Derfor ei som Skjald jeg skiælver
For den kolde, dunkle Tid:
Deiligst blaa sig Buen hvælver
Over Bøge-Toppen hvid,
|[A:594]Høiest løfter da sin Stemme
Fuglen, hvor min Sang har hjemme!

4 Ja, hvor Kjæmpe-Aanden bygger,
Under Bjerg og Bøg i Skjul,
Der har Natten meer end Skygger,
Vinter en høirøstet Fugl,
I hvis Toner sammensmelte
Fortids Aar med deres Helte!

5 Vel som Dødelig jeg sukker:
Kun en Blomst er Manddoms-Aar,
Kold er Haanden, som den plukker
Selv i Skjaldens Urtegaard,
Barsk er, naar dens Aars-Tid skifter,
Stormen som dens Støv henvifter!

6 |VU:50Men, o Venner! I, som lytted
Ikke blot til Skjaldens Sang,
Men til hvad langt bedre nytted:
Ordets Røst og Efter-Klang;
|[PS:54]I det veed, for mig er Trøsten
Tungen lidt kun er mod Røsten!”

7 |[A:595]Han hvis Røst er over Vandet,
Aander Liv i os paa Ny,
Han, hvis Haand har Kalken blandet,
Som os løfter over Sky,
Han, vor fuldtro Ven i Nøden,
Han vor Udvei er fra Døden!

8 |US:7Vi har godt paa gamle Dage,
Netop naar vor Kraft forgaaer,
Mægtigst Han er i de Svage,
Kroner helst de hvide Haar:
Over dem med Viisdoms-Taler
Helst “den Gamles” Aand neddaler!

- 9 Derfor lad med Fryd os sande:
Store Ting for os har gjort
Han, der skjænked alle Lande
“Herrens Huus og Himlens Port,”
Da os faldt som Skjæl fra Øie
Mellem Fædres Kæmpe-Høie!
- 10 Ikke blot vi see, hvad Hænder
Nu hardtad kan føle paa,
At med Hast til Jordens Ender
Navnet seierrigt skal gaae,
Som af *Ham* paa Gylden-Stolen
Kaar tilfælles fik med *Solen*!
- 11 |PS:542| Alle Kroner vi tillige
See sig taarne paa vor Drot,
Hans er hele Aandens Rige,
Fiendens er kun Skam og Spot:
|VU:51| Med det Hellige, det Søgne
“*Sandheds*” Alt, undtagen *Løgne*!
- 12 Det tilgavns og fryder Øiet:
Skole-Støv ei skiller ad
Hvad vor Konge sammenføied
Til sin prude Klippe-Stad;
Aldrig et Lukaf i Skolen
Gjør til Kirke Præd’ke-Stolen!
- 13 |A:596| Endelig vi saae og kjendte,
Hvad med Penne-Fier var dulgt,
At den *Aand*, som *Han* udsendte,
Trolig og *Hans Ord* har fulgt;
Troens *Ord*, som *Tunger* tale,
Ei dets *Tegn*, som *Fingre* male!
- 14 |US:8| Ei for *Bogstav* meer vi knæle,
Kun for *Aanden i Guds Ord*,
Som *gjenføder* vore Sjæle,
Bænker os ved Herrens Bord,
Ordet, som skal ingenlunde
Med al Verden gaae tilgrunde!
- 15 *Det* kan røre som *Guds Finger*,
Det kan lyde som *Hans Røst*,
Det kan gaae paa *Veirets Vinger*,
|PS:543| *Det* kan boe i *Mande-Bryst*,

Det kan staae, naar Klipper vælte,
Trods Ild, naar Kloder smelte!

- 16 *Det er Kirkens Lys og Stytte,*
Det er Kirkens Skjold og Værn,
Tryk-Papir kun har sin Nytte,
Alt som Træ og Steen og Jern,
Ordet tidlig er og silde
Livets Kalk og Livets Kilde!
- 17 |VU:52| *I Begyndelsen var Ordet,*
Det var Gud og Liv og Aand,
Hvo har kunnet, hvo har turdet
Gjøre det til Streg af Haand!
Hvo vil *Herrens Ord* formene
Uden Stav at gaae alene!
- 18 Hvo har vel fra *Guddoms-Ordet*
Taget Liv og Skaber-Magt,
Hvem har vundet dem ved Mordet,
Hvem har dem i Pressen lagt,
Hvem har kløgtig, trods Fornuften,
Skabt en Sandheds-Aand af Luften!
- 19 |A:597| *Ingen har, hvad Ingen kunde,*
Ordet med en Finger rørt,
Hexe-Mestre ingenlunde
Liv og Aand i Pennen ført,
Ingen Gud det *Ord* har *skrevet,*
Hvorved Alt er skabt, og blevet!
- 20 |PS:544|US:9| *Derfor lad kun Dagen skride!*
Lad kun Høsten Vinter spaae!
Lad kun Tungen sig opslide!
Lad kun Læben vorde blaa,
Muldet paa de fire Fjæle
Give fattigt Efter-Mæle!
- 21 Som i Himlen, saa paa Jorden,
Ordet lever uden Baand,
Som i Østen, saa i Norden,
Altid *Lys og Liv og Aand,*
Skaber *Troen,* naar Det klinger,
Haab og Trøst med Engle-Vinger!

22 Leg kun, Vind, med Blomster-Blade!
Større Syn opleved vi,
|VU:53Rokkes ikke fra vort Stade,
Hvad end ruller os forbi,
Skal herefter og tilvisse
Skue større Ting end disse!

23 Derfor, mens vor Lampe brænder,
Vente vi paa Morgen-Gry!
Sanddrue Tunger, rene Hænder,
Gammel Tro i Hjerter nye,
"Glæde som den er om Høsten"
Glæde over Guddoms-Røsten!

N. F. S. Grundtvig.
